

strækning af Forsikringens Gebeet som det, jeg har nævnt; men jeg skal indrømme, at det maaskee var ønskeligere, at det udstrakte sig over endnu mere end 6 Amter. Jeg har sagt „mindst 6 Amter“, fordi jeg tænkte mig, at man maaskee kunde faae 3 saadanne Foreninger, og der dog deri laa nogen Betryggelse. Ved det Møde, som jeg omtalte, udtalte man imidlertid en anden Mening, den, at de mindre Besiddere ikke vilde være i Forening med de større, fordi de troede, at der var større Fare for Tab ved en Sygdom som Dvægpesten, naar den udbrød i større Besætninger, end naar den udbrød i smaa. Denne Anstuelse gjorde mig det mindre betænkeligt at fastsætte en Million Rd. som Minimum; thi naar det kun var de smaa Besiddere, hvis Dvægbesætninger skulde udgjøre en Forsikring, følger det af sig selv, at den vilde blive splittet over en større Landstrækning, end hvis det var baade de større og de mindre Besiddere, der bleve tagne med ind under denne Million. Jeg har dog troet, at der var nogen Betryggelse i en Sum som en Million, men jeg skal isøvrigt ikke indvende Noget imod, at der maaskee burde sættes 7 Amter, ja 8 Amter, hvad man nu vil; dette er mig det Samme, men jeg troer ikke, at det kan nytte at udgive en Lov, hvor det hedder, at man vil give en vis Begunstigelse, naar Foreningen strækker sig over 18 eller 19 Amter — Bornholm ligger saa affides, at den vel neppe vil træffes af Dvægpesten ved Smitte herfra. At give en Lov, hvori der siges, at sliq Begunstigelse ikke vil blive tilstaaet, medmindre Foreningen er udstrakt over hele Riget, vil ikke nytte, naar der er en absolut Uvillie hos Befolkningen mod at indtræde i en Forening, der strækker sig saavidt, at de ikke kunne have Indseende med, hvorledes den ordnes og bestyres. Jeg antager nemlig, at det, der har gjort, at man vil have en Forening i Sylland alene, er, at man er bleven vant til efterhaanden at have en ikke ringe Medvirkning ved andre lignende gjensidige Forsikringsforeninger, og at man helst vil have Indflydelse paa Bestyrelsen. Stifternes Kreaturforsikringsforening, der har taget denne Sag i sin Haand og har Fortjenesten af først at have sat den i Bevægelse, har, efter hvad der er mig meddeelt, ikke givet

nogen Udfigt til, at de, der gaae ind i Foreningen, navnlig fra Sylland, kunne faae nogen videre Indflydelse paa den Maade, hvorpaa det Hele bliver bestyret, og, saavidt jeg har hørt, skal det være en af Grundene, hvorsfor man i Sylland ikke ønsker at indtræde i denne Forening. Jeg skal dernæst bemærke, at det jo maa erindres, at der i Sylland og, saavidt jeg veed, ogsaa paa Derne allerede er flere forskjellige nu bestaaende Forsikringer for Kreaturer; naar nu dette er Tilfældet, tænker jeg mig, at Forholdet vil udvikle sig saaledes, at maaskee Flere gaae ind i disse bestaaende Forsikringer, som saa udvide sig til ogsaa at forsikre mod Dvægpest, og at disse Foreninger da igjen indbyrdes indgaae i et Gjenforsikringsforhold som Foreninger. Derved sikres der jo de forskjellige Egenes Beboere en større Indflydelse paa Bestyrelsen af Forsikringsforeningen i deres Egn, og saaledes kan jeg tænke mig, at det vilde forekomme dem mere betryggende at have forsikret i en i deres egen Egn indrettet Forsikringsanstalt, naar disse forskellige Anstalter ved som Heelheder at træde i et gjensidigt Forsikringsforhold igjen skaffede dem den Fordeel, der ligger i at være i en vidt udstrakt Forening. Det er dette Moment, som har bevæget mig til at fremkomme med et Forslag til at give Stempelpapirsfrihed i dette Forhold, da det er aabenbart, at der kan blive Tale om Udstedelsen af meget dyre Documenter, ikke at tale om, at en Declaration koster 3 Mk., og Declarationer maae absolut til, navnlig med Hensyn til Muligheden af at kunne indkræve de Bidrag, der ikke forud opkræves. Jeg kan forøvrigt i det, der er fremført af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, ikke see Andet end en Støtte for de Bestræbelser, jeg har viist ved at fremkomme med Lovforslaget. Jeg vil meget gjerne indrømme, at Bestemmelserne i Forslaget ikke angaae de største Udgifter, man vil faae ved en saadan Sag, men de angaae dog Udgifter, som ere af den Beskaffenhed, at naar man forskaanes for dem, saa vil dette bevæge Mange til at lade deres Dvæg forsikre, som ellers ikke vilde gjøre det; thi det er bekjendt, at Smaafolk meget nødtigt vilde give Penge ud til saadanne Ting, naar de ere forbundne med bethdelige